

Anselm: Universal Type System.

One of the good practices of today's type foundries is that they release their type families as systems including both serif and sans serif type. Usually, the sources of inspiration need to be well tried with time and practice, since production of a type family is a much laborious and complex process. From the beginning, it needs to be clear that the result will be suited for universal use. Such systems, complete with the broad, multi-lingual variations permitted by the OpenType format, have become the elementary, default instrument of visual communication.

Dobrým zvykem dnešních písmolijen je, že vydávají písmové rodiny jako bezserifové & serifové systémy. Obvykle je potřeba dlouhodobě ověřených inspiračních zdrojů z důvodů pracné a složité výroby. Musí být dopředu zajištěno, že výsledek bude široce použitelný. Takové systémy, provázeny multilinguálními možnostmi formátu OpenType, mohou být považovány za základní nástroje pro vizuální komunikaci.

The development of Anselm.

The ancestry of Anselm goes back to Jannon, a slightly modified Old Style Roman. I drew Serapion back in 1997, so its spirit is youthful, a bit frisky, and it is charmed by romantic, playful details. Anselm succeeds it after ten years of evolution, it is a sober, reliable labourer, immune to all eccentricities. The most significant difference between Sebastian/Serapion and Anselm is the raised x-height of lowercase, which makes it ideal for applications in extensive texts. Our goal was to create an all-round type family, equally suitable for poetry, magazines, books, posters, and information systems.

Rodokmen písma Anselm má své kořeny v Jannonu, upravené humanistické antikvě. Písmo Serapion jsem nakreslil už v roce 1997, a má tedy trochu mladistvé nerozvážného ducha s množstvím romanticky rozverných detailů, zatímco Anselm navazující po desíti letech, je usedlý spolehlivý dělník odmítající jakékoli excesy. Hlavní rozdíl mezi rodinami Sebastian/Serapion a Anselm je zvýšená střední výška minusek, která umožňuje jeho použití v nejdelenších textech. Naším cílem bylo vytvořit všeobecnou písmovou rodinu použitelnou na poesii, časopisy, knihy, plakáty i informační systémy.

List of Anselm designs & styles.

Maybe you noticed that the sans serif cuts have richer variety of the light – black scale. This is due to the fact that sans serif families tend to be less susceptible to deformities in form, and thus they are able to retain their original character throughout the full range of weights. On the other hand, the nature of serifed, contrasted cuts does not permit such extremes without sacrificing their characteristic features. Both weights were drawn by hand, only the Medium cut has been interpolated. Anselm Ten is a unique family of four cuts, slightly strengthened and adjusted for the setting in sizes around 10 pt and smaller, as its name indicates.

Možná shledáváte bezpatkovou část bohatší v protikladech Light – Black. Je to proto, že bezserifové abecedy bývají odolnejší a tak si mohou podržet původní kresebnou myšlenku přes celé spektrum mnoha interpolovaných tučností. Povaha patkových, stínovaných písem však nedovoluje takové extrémy aniž bychom obětovali charakteristické rysy. Obě tučnosti byly ručně nakresleny, pouze Medium bylo elektronicky interpolováno. Anselm Ten je zvláštní čtyřřezová rodina, mírně nasílena a upravena pro sazbu (jak už název napovídá) ve velikostech okolo desíti bodů a menších.

Sans Light

Sans Italic

Sans Medium

Sans Bold

Sans Black

Serif Regular

Serif Medium

Serif Bold

Ten Regular

Ten Bold

Anselm speaks many languages.

Non-Latin scripts are useful for a wide scope of academic publications, for packaging and corporate systems alike. And what about outdoor advertisement designated for markets in developing countries? Cyrillics and Greek have become an integral part of our OpenType font systems.

Nelatinkové skripty jsou užitečné pro všechny druhy vědecké literatury, obalový a firemní design.
A co třeba venkovní nápis v rozvíjejících se zemích? Azbukové a řecké skripty se stávají přirozenou součástí našich OpenType fontů.

Ансельм Аугсбург
Ансельм Аугсбург
Ансельм Аугсбург

Basic and cursive letterforms.

Modifications of italic characters follow the nature of handwriting.

Modifikace italikových forem sledují přirozenost rukopisu.

a g β θ φ в ж & @

ag в ѽ φ в ж е @

a g β θ φ в ж & @

ag в ѽ φ в ж е @

Text Samples.

ANSELM SE NARODIL V AOSTĚ V ITALSKÝCH ALPÁCH v zámožné šlechtické rodině a v patnácti letech chtěl vstoupit do blízkého kláštera. Tomu patrně zabránil jeho otec, který ho chtěl získat pro šlechtickou kariéru. Ve 23 letech odešel z domova a po třech letech putování po Francii přišel do benediktinského kláštera v Le Bec v Normandii, kde byl převorem slavný Lanfrank, pozdější arcibiskup v Canterbury. Roku 1075 zde byl Anselm zvolen opatem. Roku 1078 dobyli Normani Británnii a klášter Le Bec tam získal velké majetky. Lanfrank i Anselm proto do Británie často zajížděli a Anselm si tam získal velice dobrou pověst. Proto byl po smrti svého předchůdce Lanfranka 1089 přirozeným kandidátem a s jistými průtahy byl roku 1093 skutečně ustanoven arcibiskupem v Canterbury.

via. Nel 1060 divenne monaco nella stessa abbazia benedettina, dal 1063 al 1078 fu priore e maestro di arti liberali, nel 1078 venne eletto abate. A Le Bec Anselmo compose le sue opere più conosciute, il „Monologion“ e il „Proslogion“, il „Grammatico“, i trattati „Sulla verità“ e „Sulla libertà dell’arbitrio“.

Nel 1093 venne nominato arcivescovo di Canterbury: in Inghilterra si scontrò più volte con i re Guglielmo II ed Enrico I, e per questo motivo dovette intraprendere due volte la via dell’esilio.

Egli fu canonizzato nel 1494 e nominato Dottore della Chiesa nel 1720.

L’opera più famosa del periodo inglese (terminata però in esilio in Italia) fu il „Cur Deus homo“ („Perché un Dio-uomo?“).

Anselmo ci ha lasciato anche un’ampia raccolta

que de vouloir s’emparer d’une prérogative royale, qui était de reconnaître un pape ou non. Anselme répliqua qu’il n’avait aucunement l’intention de renoncer à son allégeance à Urbain II. Le roi furieux protesta qu’Anselme plaçait sa loyauté au pape au-dessus de sa loyauté à son souverain. Anselme demanda donc un concile réunissant les évêques et abbés du royaume afin de décider s’il était possible pour lui de concilier allégeance au pape et au roi. En cas s’impossibilité, il quitterait le royaume jusqu’à ce que le roi reconnaîsse Urbain II, car il n’était pas question pour lui de renoncer à son allégeance au vicaire de Rome^[1]. Il fut forcé à l’exil par le roi.

Coloman Viola^[2] note qu’il „refuse“ d’envoyer des hommes du royaume d’Angleterre en Terre Sainte, tout en conseillant par ailleurs à son beau-frère et

a normandiai Bec kolostorába vonult, ahol alapos tanulmányokat folytatott. 1060-ban szerzetes lett Beccben. A kolostor priorjának távozásakor, 1063-ban, Anselm veszi át a hivatalát, 1078-ban pedig apát lesz. 1093-ban Lanfrancus érsek halálakor Anzelmet jelölik Canterburybe érseknek, sőt elfogadja a kinevezését.

II. Vilmos angol királlyal való nézeteltérései miatt Anselm 1097-ben Rómába utazik, hogy II. Orbán pápával találkozzon. Anselm távollétében Vilmos király száműzetésre itél, és egészben 1100-ig nem is térhet vissza Angliába. A II. Vilmos követő I. Henrik királlyal is konfliktusba kerül, aki 1103-ban újból száműzetésre itél. II. Paszkál pápa és Henrik egyessége révén térhet újra haza, Canterburyben hal meg 1109-ben.

vez a priori y siguiendo el método escolástico), el cual es conocido como Argumento ontológico y dice aproximadamente lo siguiente:

1. Todo ser humano tiene la idea de un ser superior tal que no existe ningún otro mayor que él que pueda ser pensado (aliquid quo nihil majus cogitari possit).
2. Un cuadro pintado es superior a un cuadro que un pintor concibió y nunca pintó.
3. „Si ese ente tal que nada mayor puede concebirse está en la sola inteligencia, esto mismo que nada mayor puede ser concebido es tal que algo mayor que él puede ser concebido, pero ello es imposible.“ (textual)
4. Ergo, dicho ser existe.

El supuesto implícito que está funcionando en este argumento es que la existencia es un atributo de perfección. Es

Anselm Ten. *The font size on this page is 10/14 pt.*

V té době právě začínal dlouhodobý zápas mezi papežem a panovníky o svrchovanost ve věcech církve, tak zvaný boj o investituru. Anselm velmi rázně zastával papežské stanovisko a snažil se také získat zpět králem zabavené statky, takže léta 1097 - 1100 a opět 1103 - 1107 musel strávit v exilu v Lyonu ve Francii. Zemřel 21. dubna roku 1109 v Canterbury. Roku 1494 byl prohlášen za svatého a katalogická, luterská i anglikánská církev slaví jeho památku 21. dubna.

ANSELMUS CANTUARIENSIS (NATUS CIRCITER 1033 IN AUGUSTA PRAETORIA - obiit die 21 Aprilis 1109 in Cantuaria) fuit sanctus et doctor ecclesiae, quia illustris philosophus Medii Aevii fuit. historici putant Anselmus pater Scholasticae fuisse.

Ecclesia catholica celebrat Sanctum Anselmum die 21 Aprilis.

ALL’ETÀ DI VENT’ANNI RUPPE I RAPPORTI CON IL PADRE GONDULFO e cominciò a girare per la Borgogna e la Francia alle scuole dei migliori maestri, secondo la tradizione dei „cleric vagantes“. Giunto all’abbazia di Le Bec, in Normandia, scelse come proprio maestro il priore Lanfranco di Pa-

di „Preghiere“ e di „Meditazioni“, nonché un nutrito „Epiſtolario“, dal quale si possono ricostruire anche i legami di solida e, al contempo, tenera amicizia che aveva con i suoi discepoli.

Anselmo è ricordato non solo come teologo, ma anche come filosofo (viene talvolta definito il „padre della Scolastica“), soprattutto per la ricerca, sviluppata nel „Proslogion“, di un „unum argumentum“, un unico principio immediato e fondato solo su sé stesso per la dimostrazione dell’esistenza e degli attributi di Dio. Immanuel Kant definì questa dimostrazione „prova ontologica dell’esistenza di Dio“, sebbene Anselmo non abbia mai utilizzato questa espressione.

IL DEVINT ARCHEVÊQUE DE CANTORBÉRY EN 1093.

En février 1095, Anselme fut accusé par Guillaume de Saint-Calais d’avoir violé son vœu de fidélité au roi au Concile de Rockingham. Ce Concile fut appelé par le roi Guillaume II le Roux après qu’une dispute l’opposa à l’archevêque. Anselme voulait aller à Rome recevoir son pallium du pape Urbain II. Ce dernier était opposé à l’antipape Clément III, et le roi n’avait reconnu aucun des deux. Guillaume II le Roux accusa donc l’archevê-

à ses neveux de participer à ce que l’on appellera plus tard la « croisade ».

Il composa un grand nombre d’ouvrages sur la théologie et la métaphysique, et eut une large influence sur la théologie et la philosophie de son époque. Son œuvre théologique (essentiellement le Proslogion et le Monologion) cherche à fonder rationnellement la foi chrétienne. Sa preuve ontologique la plus célèbre de l’existence de Dieu est : « Nous avons l’idée de l’Être parfait ; la perfection comporte l’existence ; donc l’Être parfait existe ». Il est l’auteur de plusieurs autres preuves de l’existence de Dieu, dont deux autres basées sur un fondement cosmologique et téléologique.

Il est fêté le 21 avril.

ANZELM 1033-BAN A BURGUNDIAI (FELSŐ-ITÁLIA) AOSTA (AKKORI NEVÉN: AUGUSTA) városában született, az Alpok lábánál, elszegényedett nemesi családban (anyja, Ermenburga a savoyai nemességből származott, apja, Gundolf lombard volt). Egészen 1056-ig, anyja haláláig szülővárosában élte. Szülővárosának elhagyása után három éven keresztül vándoréletet élte Franciaországban, ezekről az évekről többet nem tudunk. 1059-ben

Ансельм Кентерберийский (лат. Anselmus, в Италии известен как Ансельм из Аосты, итал. Anselmo d’Aosta; 1033, Аоста, Италия — 21 апреля 1109, Кентербери) — христианский богослов, средневековый философ, архиепископ Кентерберийский (с 1093).

Представитель рационализма и один из основоположников схоластики. Доказывал возможность доказательства бытия Бога с помощью онтологического доказательства, им же впервые и сформулированного в трактате «Proslogion» (1077—1078). Канонизирован Католической церковью в 1494. Упоминается Данте Алигьери в разделе «Рай» в «Божественной комедии»

SOMETIÓ TODAS LAS VERDADES AGUSTINIANAS A UN EXAMEN RACIONAL E INTENTÓ DEMOSTRAR LA EXISTENCIA DE DIOS. Para esto, en su obra Monologion (1076) expuso diversos argumentos a posteriori que pueden clasificarse en tres grandes grupos: por la participación en el bien supremo, por la participación en el ser soberano y por grados de perfección. Posteriormente, en el capítulo II de Proslogion (1078) formuló otro argumento (esta

decir, cualquier cosa que exista es más perfecta que aquellas cosas que sólo existen en el pensamiento pero no en la realidad. Este supuesto y la definición de Dios del primer punto han sido el aspecto más criticado por filósofos posteriores.

ANSELM SE ÎNCADREAZĂ ÎN TRADIȚIA AUGUSTINIANĂ SPECIFICĂ EPOCII (reprezentând chiar punctul culminant al acesteia), fiind influențat însă și de Boethius, a cărui autoritate creștea progresiv și prin intermediul căruia se fac simțite, încă în Monologion, o serie de idei aristotelice. Anselm cunoștea prima parte din dialogul Timaios al lui Platon (până la 53c, tradus și comentat de Chalcidius), că și, foarte probabil, textele areopagitice. Există, de asemenea, în De ce s-a făcut Dumnezeu om, o referire la celebrul argument aristotelic al „bătăliei navale“, pe care Anselm, necunoscător de greacă, putea să-l știe tot din textele lui Boethius.

Text Samples.

ANSELM SE NARODIL v AOSTĚ v ITALSKÝCH ALPÁCH v zámožné šlechtické rodině a v patnácti letech chtěl vstoupit do blízkého kláštera. Tomu patrně zabránil jeho otec, který ho chtěl získat pro šlechtickou kariéru. Ve 23 letech odešel z domova a po třech letech putování po Francii přišel do benediktinského kláštera v Le Bec v Normandii, kde byl převorem slavný Lanfrank, pozdější arcibiskup v Canterbury. Roku 1075 zde byl Anselm zvolen opatem. Roku 1078 dobyli Normani Británnii a klášter Le Bec tam získal velké majetky. Lanfrank i Anselm proto do Británie často zajížděli a Anselm si tam získal velice dobrou pověst. Proto byl po smrti svého předchůdce Lanfranka 1089 přirozeným kandidátem a s jistými průtahy byl roku 1093 skutečně ustanoven arcibiskupem v Canterbury.

via. Nel 1060 divenne monaco nella stessa abbazia benedettina, dal 1063 al 1078 fu priore e maestro di arti liberali, nel 1078 venne eletto abate. A Le Bec Anselmo compose le sue opere più conosciute, il „Monologion“ e il „Proslogion“, il „Grammatico“, i trattati „Sulla verità“ e „Sulla libertà dell’arbitrio“.

Nel 1093 venne nominato arcivescovo di Canterbury: in Inghilterra si scontrò più volte con i re Guglielmo II ed Enrico I, e per questo motivo dovette intraprendere due volte la via dell’esilio.

Egli fu canonizzato nel 1494 e nominato Dottore della Chiesa nel 1720.

L’opera più famosa del periodo inglese (terminata però in esilio in Italia) fu il „Cur Deus homo“ („Perché un Dio-uomo?“).

Anselmo ci ha lasciato anche un’ampia raccolta

que de vouloir s’emparer d’une prérogative royale, qui était de reconnaître un pape ou non. Anselme répliqua qu’il n’avait aucunement l’intention de renoncer à son allégeance à Urbain II. Le roi furieux protesta qu’Anselme plaçait sa loyauté au pape au-dessus de sa loyauté à son souverain. Anselme demanda donc un concile réunissant les évêques et abbés du royaume afin de décider s’il était possible pour lui de concilier allégeance au pape et au roi. En cas s’impossibilité, il quitterait le royaume jusqu’à ce que le roi reconnaîsse Urbain II, car il n’était pas question pour lui de renoncer à son allégeance au vicaire de Rome^[1]. Il fut forcé à l’exil par le roi.

Coloman Viola^[2] note qu’il „refuse“ d’envoyer des hommes du royaume d’Angleterre en Terre Sainte, tout en conseillant par ailleurs à son beau-

a normandiai Bec kolostorába vonult, ahol alapos tanulmányokat folytatott. 1060-ban szerzetes lett Beccben. A kolostor priorjának távozásakor, 1063-ban, Anselm veszi át a hivatalát, 1078-ban pedig apát lesz. 1093-ban Lanfrancus érsek halálakor Anzelmet jelölik Canterburybe érseknek, sőt elfogadja a kinevezését.

II. Vilmos angol királlyal való nézeteltérései miatt Anselm 1097-ben Rómába utazik, hogy II. Orbán pápával találkozzon. Anselm távollétében Vilmos király száműzetésre itél, és egésszen 1100-ig nem is térhet vissza Angliába. A II. Vilmost követő I. Henrik királlyal is konfliktusba kerül, aki 1103-ban újból száműzetésre itél. II. Paszkál pápa és Henrik egyessége révén térhet újra haza, Canterburyben hal meg 1109-ben.

Proslogion (1078) formuló otro argumento (esta vez a priori y siguiendo el método escolástico), el cual es conocido como Argumento ontológico y dice aproximadamente lo siguiente:

1. Todo ser humano tiene la idea de un ser superior tal que no existe ningún otro mayor que él que pueda ser pensado (aliquid quo nihil majus cogitari possit).
2. Un cuadro pintado es superior a un cuadro que un pintor concibió y nunca pintó.
3. „Si ese ente tal que nada mayor puede concebirse está en la sola inteligencia, esto mismo que nada mayor puede ser concebido es tal que algo mayor que él puede ser concebido, pero ello es imposible.“ (textual)
4. Ergo, dicho ser existe.

El supuesto implícito que está funcionando en este argu-

Anselm Sans. The font size on this page is 10/14 pt.

V té době právě začínal dlouhodobý zápas mezi papežem a panovníky o svrchovanost ve věcech církve, tak zvaný boj o investituru. Anselm velmi rázně zastával papežské stanovisko a snažil se také získat zpět králem zabavené statky, takže léta 1097 - 1100 a opět 1103 - 1107 musel strávit v exilu v Lyonu ve Francii. Zemřel 21. dubna roku 1109 v Canterbury. Roku 1494 byl prohlášen za svatého a katolická, luterská i anglikánská církev slaví jeho památku 21. dubna.

ANSELMUS CANTUARIENSIS (NATUS CIRCITER 1033 IN AUGUSTA PRAETORIA - obiit die 21 Aprilis 1109 in Cantuaria) fuit sanctus et doctor ecclesiae, quia illustris philosophus Medii Aevii fuit. historici putant Anselmus pater Scholasticae fuisse.

Ecclesia catholica celebrat Sanctum Anselmum die 21 Aprilis.

ALL’ETÀ DI VENT’ANNI RUPPE I RAPPORTI CON IL PADRE GONDULFO e cominciò a girare per la Borgogna e la Francia alle scuole dei migliori maestri, secondo la tradizione dei „cleric vagantes“. Giunto all’abbazia di Le Bec, in Normandia, scelse come proprio maestro il priore Lanfranco di Pa-

di „Preghiere“ e di „Meditazioni“, nonché un nutrito „Epiſtolario“, dal quale si possono ricostruire anche i legami di solida e, al contempo, tenera amicizia che aveva con i suoi discepoli.

Anselmo è ricordato non solo come teologo, ma anche come filosofo (viene talvolta definito il „padre della Scolastica“), soprattutto per la ricerca, sviluppata nel „Proslogion“, di un „unum argumentum“, un unico principio immediato e fondato solo su sé stesso per la dimostrazione dell’esistenza degli attributi di Dio. Immanuel Kant definì questa dimostrazione „prova ontologica dell’esistenza di Dio“, sebbene Anselmo non abbia mai utilizzato questa espressione.

IL DEVINT ARCHEVÊQUE DE CANTORBÉRY EN 1093.

En février 1095, Anselme fut accusé par Guillaume de Saint-Calais d’avoir violé son vœu de fidélité au roi au Concile de Rockingham. Ce Concile fut appelé par le roi Guillaume II le Roux après qu’une dispute l’opposa à l’archevêque. Anselme voulait aller à Rome recevoir son pallium du pape Urbain II. Ce dernier était opposé à l’antipape Clément III, et le roi n’avait reconnu aucun des deux. Guillaume II le Roux accusa donc l’archevê-

frère et à ses neveux de participer à ce que l’on appellera plus tard la « croisade ».

Il composa un grand nombre d’ouvrages sur la théologie et la métaphysique, et eut une large influence sur la théologie et la philosophie de son époque. Son œuvre théologique (essentiellement le Proslogion et le Monologion) cherche à fonder rationnellement la foi chrétienne. Sa preuve ontologique la plus célèbre de l’existence de Dieu est : « Nous avons l’idée de l’Être parfait ; la perfection comporte l’existence ; donc l’Être parfait existe ». Il est l’auteur de plusieurs autres preuves de l’existence de Dieu, dont deux autres basées sur un fondement cosmologique et théologique.

Il est fêté le 21 avril.

ANZELM 1033-BAN A BURGUNDIAI (FELSŐ-ITÁLIA) AOSTA (AKKORI NEVÉN: AUGUSTA) városában született, az Alpok lábánál, elszegényedett nemesi családban (anya, Ermenburga a savoyai nemességből származott, apja, Gundolf Lombard volt). Egészen 1056-ig, anyja haláláig szülővárosában élte. Szülővárosának elhagyása után három éven keresztül vándoréletet élte Franciaországban, ezekről az évekről többet nem tudunk. 1059-ben

Ансельм Кентерберийский (лат. Anselmus, в Италии известен как Ансельм из Аосты, итал. Anselmo d’Aosta; 1033, Аоста, Италия — 21 апреля 1109, Кентербери) — христианский богослов, средневековый философ, архиепископ Кентерберийский (с 1093).

Представитель рационализма и один из основоположников схоластики. Доказывал возможность доказательства бытия Бога с помощью онтологического доказательства, им же впервые и сформулированного в трактате «Proslogion» (1077—1078).

Канонизирован Католической церковью в 1494. Упоминается Данте Алигьери в разделе «Рай» в «Божественной комедии»

SOMETIÓ TODAS LAS VERDADES AGUSTINIANAS A UN EXAMEN RACIONAL E INTENTÓ DEMOSTRAR LA EXISTENCIA DE DIOS. Para esto, en su obra Monologion (1076) expuso diversos argumentos a posteriori que pueden clasificarse en tres grandes grupos: por la participación en el bien supremo, por la participación en el ser soberano y por grados de perfección. Posteriormente, en el capítulo II de

mento es que la existencia es un atributo de perfección. Es decir, cualquier cosa que exista es más perfecta que aquellas cosas que sólo existen en el pensamiento pero no en la realidad. Este supuesto y la definición de Dios del primer punto han sido el aspecto más criticado por filósofos posteriores.

ANSELM SE ÎNCADREAZĂ ÎN TRADIȚIA AUGUSTINIANĂ SPECIFICĂ EPOCII (reprezentând chiar punctul culminant al acesteia), fiind influențat însă și de Boethius, a cărui autoritate creștea progresiv și prin intermediul căruia se fac simțite, încă în Monologion, o serie de idei aristotelice. Anselm cunoștea prima parte din dialogul Timaios al lui Platon (până la 53c, tradus și comentat de Chalcidius), ca și, foarte probabil, textele areopagitice. Există, de asemenea, în De ce s-a făcut Dumnezeu om, o referire la celebrul argument aristotelic al „bătăliei navale“, pe care Anselm, necunoscător de greacă, putea să-l știe tot din textele lui Boethius.

Functionality of Anselm.

Main OpenType Features.

Tabular Lowercase

0123456789

Proportional Uppercase

0123456789

Proportional Lowercase

0123456789

Tabular Uppercase (Default Figures)

0123456789

Superiors

abcdABCD0123456789

Inferiors

abcdABCD0123456789

Small Cap Figures

0123456789

Fractions

$\frac{1}{2}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{3}$ $\frac{3}{4}$

Standard Ligatures

fffbfhfifjflftfflkfflTh

Discretionary Ligatures

ſþſtctſſſöö

Historical Alternates

ſtſhſlſi

Small Caps

ABCDEFGHIJKL

Bulleted Figures

0123456

Arrows

↔↑↓↖↗↖↘↔↕↕

All mathematical signs, tabular figures and currency signs ↓ have uniform width in all weights and styles, proportional figures ↴ have individual spacing and shapes.

+<=÷±0123456789¥\$¢£€

+<=÷±0123456789¥\$¢£€

+<=÷±0123456789¥\$¢£€

+<=÷±0123456789¥\$¢£€

+<=÷±0123456789¥\$¢£€

+<=÷±0123456789¥\$¢£€

+<=÷±0123456789¥\$¢£€

+<=÷±0123456789¥\$¢£€

+<=÷±0123456789¥\$¢£€

+<=÷±0123456789¥\$¢£€

+<=÷±0123456789¥\$¢£€

+<=÷±0123456789¥\$¢£€

+<=÷±0123456789¥\$¢£€

+<=÷±0123456789¥\$¢£€

+<=÷±0123456789¥\$¢£€

+<=÷±0123456789¥\$¢£€

+<=÷±0123456789¥\$¢£€

+<=÷±0123456789¥\$¢£€

+<=÷±0123456789¥\$¢£€

+<=÷±0123456789¥\$¢£€

+<=÷±0123456789¥\$¢£€

+<=÷±0123456789¥\$¢£€

+<=÷±0123456789¥\$¢£€

+<=÷±0123456789¥\$¢£€

+<=÷±0123456789¥\$¢£€

+<=÷±0123456789¥\$¢£€

+<=÷±0123456789¥\$¢£€

+<=÷±0123456789¥\$¢£€

+<=÷±0123456789¥\$¢£€

+<=÷±0123456789¥\$¢£€

Versatility of Anselm.

Fiction literature and poetry.

Orientation systems in/outside architecture.

TERČE

(Civění)

Rozmáchlé růžice větrných mlýnů
Záslužné kříže v terčích střelnice
Rotují nárazy broků
Obzor se zahoupá v náramcích cikánky
Modravé klávesy s rukama v dýmu

Terč svíjí a rozhazuje dráhy
Vápenné pilíře s prstenci vznětů
Kruhy se vzájemně drží – přitahují
Pohybem vzhůru – střemhlavém pádu

Dráhy se bezvětřím modře zacelují
Živoucí terče v řídnoucím dýmu
Vysokým pomalým tónem iluzí
S dvojitou hlavní prochvívaných smyslů

(PAVEL VITERA)

Departures ➔

Газон Засеян

← Sborovna

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

This is Anselm Sans Light.

This is Anselm Sans Light Italic.

This is Anselm Sans.

This is Anselm Sans Italic.

This is Anselm Sans Medium.

This is Anselm Sans Medium Italic.

This is Anselm Sans Bold.

This is Anselm Sans Bold Italic.

This is Anselm Sans Medium Bold.

This is Anselm Sans Medium Bold Italic.

This is Anselm Serif Regular.

This is Anselm Serif Italic.

This is Anselm Serif Medium.

This is Anselm Serif Medium Italic.

This is Anselm Serif Bold.

This is Anselm Serif Bold Italic.

This is Anselm Ten.

This is Anselm Ten Italic.

This is Anselm Ten Bold.

This is Anselm Ten Bold Italic.

This is the last page & Font Map.

Anselm Serif Pro

Aa&

František Štorm 2007

All living creatures are receptors of VISUAL INFORMATION. Man has complicated this for himself by creating systems of phonetic records: type faces. It goes without saying that visual communication is the finest form of communication. *The remaining two forms, i.e. sound communication and physical communication, are more or less strained and at the moment of their reception they make it difficult for the recipient to think of anything else. Normal man, it is true, likes to concentrate on what is being communicated to him, but he wishes to be left in peace. When we, undisturbed, examine a painting or read a text, our thoughts run in new directions and the individual visual elements contribute to their formation. We can return to the printed word at our own discretion and perceive it from different angles of view. The passage of ideas through the human eye, however, is not utterly painless – no wonder, for the*

- Regular
- Italic
- Medium
- Medium Italic
- Bold
- Bold Italic
- Ten
- Ten Italic
- Ten Bold
- Ten Bold Italic

AaBbCcDdEeFfGgKkNnQqRrSsWyzStormType@řáů
 AaBbCcDdEeFfGgKkNnQqRrSsWyzStormType@řáů

Anselm Sans Pro

Aa&

František Štorm 2007

All living creatures are receptors of VISUAL INFORMATION. Man has complicated this for himself by creating systems of phonetic records: type faces. It goes without saying that visual communication is the finest form of communication. *The remaining two forms, i.e. sound communication and physical communication, are more or less strained and at the moment of their reception they make it difficult for the recipient to think of anything else. Normal man, it is true, likes to concentrate on what is being communicated to him, but he wishes to be left in peace. When we, undisturbed, examine a painting or read a text, our thoughts run in new directions and the individual visual elements contribute to their formation. We can return to the printed word at our own discretion and perceive it from different angles of view. The passage of ideas through the human eye, however, is not utterly painless – no wonder, for the*

- Light
- Light Italic
- Regular
- Italic
- Medium
- Medium Italic
- Bold
- Bold Italic
- Medium Bold
- Med. Bold Italic

AaBbCcDdEeFfGgKkNnQqRrSsWyzStormType@řáů
 AaBbCcDdEeFfGgKkNnQqRrSsWyzStormType@řáů